

บทที่ 7

ผลการศึกษา : กลุ่มเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง

คณะวิจัยได้สำรวจความคิดเห็นของบุคลากรที่อยู่ในหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ การพัฒนาการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติสิรินาถ จำนวนรวมทั้งสิ้น 48 ราย โดยหน่วยงานดังกล่าว ครอบคลุมส่วนราชการ ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ รวมถึงองค์กรเอกชน ต่างๆ ได้แก่ สำนักงานจังหวัด กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ตำรวจท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย องค์กรบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์กรบริหารส่วนตำบล หอการค้าจังหวัด ชมรมการท่องเที่ยวจังหวัด เป็นต้น

ทั้งนี้วิธีการสำรวจความคิดเห็นทำโดยการสัมภาษณ์แบบสอบถาม คั่นนั้นผล การศึกษาจึงนำเสนอตามแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลรวม 3 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์
- ตอนที่ 2 การประเมินผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคม
- ตอนที่ 3 การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติสิรินาถ

ตอนที่ 1 ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์

1. ตำแหน่งงาน

จากการสำรวจพบว่า เจ้าหน้าที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีตำแหน่งงานในระดับ ปฏิบัติการ 18 ราย (37.5%) ผู้บริหารระดับกลาง 18 ราย (37.5%) ผู้บริหารระดับสูง 7 ราย (14.6%) และไม่ระบุตำแหน่งงาน 5 ราย (10.4%) ดังแสดงในตารางที่ 7.1

ตารางที่ 7.1 ตำแหน่งงาน

ตำแหน่งงาน	จำนวน (ราย)	%
1. ระดับปฏิบัติการ	18	37.5
2. ผู้บริหารระดับกลาง	18	37.5
3. ผู้บริหารระดับสูง	7	14.6
4. ไม่ระบุ	5	10.4
รวม	48	100.0

2. เพศ

จากการสำรวจพบว่า เจ้าหน้าที่ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นชาย 39 ราย (81.3%) และเป็นหญิง 9 ราย (18.8%) ดังแสดงในตารางที่ 7.2

ตารางที่ 7.2 เพศ

เพศ	จำนวน (ราย)	%
ชาย	39	81.3
หญิง	9	18.8
รวม	48	100.0

3. อายุ

ในจำนวนเจ้าหน้าที่ 48 ราย พบว่า มีอายุแตกต่างกันตั้งแต่ 29 ปี ถึง 68 ปี ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้ อายุระหว่าง 20-29 ปี 1 ราย (2.1%) อายุระหว่าง 30-39 ปี 14 ราย (29.2%) อายุระหว่าง 40-49 ปี 23 ราย (47.9%) อายุระหว่าง 50-59 ปี 9 ราย (18.7%) และอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป 1 ราย (2.1%) ทั้งนี้อายุเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามเท่ากับ 43.71 ปี ดังแสดงในตารางที่ 7.3

ตารางที่ 7.3 อายุ

อายุ	จำนวน (ราย)	%
20-29 ปี	1	2.1
30-39 ปี	14	29.2
40-49 ปี	23	47.9
50-59 ปี	9	18.7
60 ปีขึ้นไป	1	2.1
รวม	48	100.0

4. ระดับการศึกษา

จากการสำรวจพบว่า ระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีตั้งแต่ มัธยมศึกษา ถึง สูงกว่าปริญญาตรี ทั้งนี้เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ (17 ราย คิดเป็น 35.4%) จบการศึกษา

ในระดับปริญญาตรี รองลงมาจบการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี (12 ราย คิดเป็น 25.3%) และระดับมัธยมศึกษา (11 ราย คิดเป็น 22.9%) ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 7.4

ตารางที่ 7.4 ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (ราย)	%
มัธยมศึกษา	11	22.9
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	8	16.7
ปริญญาตรี	17	35.4
สูงกว่าปริญญาตรี	12	25.0
รวม	48	100.0

5. ภูมิลำเนาเดิม

เจ้าหน้าที่ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 16 ราย (33.3%) มีภูมิลำเนาในเขตพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ส่วนอีก 32 ราย (66.7%) มีภูมิลำเนาออกเขตจังหวัดภูเก็ต ดังแสดงในตารางที่ 7.5

ตารางที่ 7.5 ภูมิลำเนา

ภูมิลำเนา	จำนวน (ราย)	%
ในเขตจังหวัดภูเก็ต	16	33.3
นอกเขตจังหวัดภูเก็ต	32	66.7
รวม	48	100.0

6. ระยะเวลาของการทำงานในพื้นที่

การสำรวจกำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามระบุจำนวนปีที่ทำงานอยู่ในพื้นที่ ดังนั้นผลการสำรวจจึงพบว่า ระยะเวลาของการทำงานในพื้นที่ที่มีตั้งแต่ 1 ปี ถึง 48 ปี ทั้งนี้เมื่อประมวลผลแล้วสรุปได้ว่า ในจำนวนเจ้าหน้าที่ 48 ราย แบ่งเป็น กลุ่มที่ทำงานในพื้นที่ตั้งแต่ 1-10 ปี จำนวน 31 ราย (64.5%) ตั้งแต่ 11-20 ปี จำนวน 12 ราย (25.0%) ตั้งแต่ 21-30 ปี จำนวน 3 ราย (6.3%) ตั้งแต่ 31-40 ปี จำนวน 1 ราย (2.1%) และตั้งแต่ 41 ปีขึ้นไป มี 1 ราย (2.1%) โดยระยะเวลาเฉลี่ยของการทำงานในพื้นที่เท่ากับ 10.21 ปี ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 7.6

ตารางที่ 7.6 ระยะเวลาของการทำงานในพื้นที่

ช่วงเวลา (ปี)	จำนวน (ราย)	%
1-10	31	64.5
11-20	12	25.0
21-30	3	6.3
31-40	1	2.1
41 ปีขึ้นไป	1	2.1
รวม	48	100.0

ตอนที่ 2 การประเมินผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคม

1. ผลกระทบทางเศรษฐกิจ

คณะวิจัยได้กำหนดประเด็นทางเศรษฐกิจรวม 7 ข้อ คือ ราคาที่ดิน โอกาสการมีงานทำ การมีงานทำตลอดทั้งปี การคมนาคมขนส่ง การติดต่อสื่อสาร ผลผลิตของชุมชน และความเป็นอยู่โดยรวมของชุมชน โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามประเมินว่า กิจกรรมการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติสิรินาถ ส่งผลกระทบทางเศรษฐกิจต่อชุมชนหรือไม่ และอย่างไร ทั้งนี้ได้เปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถเลือกที่จะไม่แสดงความคิดเห็น หากไม่สามารถประเมินผลกระทบดังกล่าวได้ ผลการศึกษาพบว่า

1.1 เจ้าหน้าที่จำนวน 45 ราย (93.7%) เห็นว่ากิจกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติสิรินาถส่งผลให้ราคาที่ดินเพิ่มขึ้น

1.2 กิจกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติสิรินาถส่งผลให้ประชาชนมีโอกาสเพิ่มขึ้นในการมีงานทำ ทั้งนี้เป็นความเห็นจากเจ้าหน้าที่จำนวน 44 ราย (91.6%)

1.3 ขณะเดียวกันเมื่อมองในแง่ของการมีงานทำตลอดปี พบว่าเจ้าหน้าที่ จำนวน 32 ราย (66.7%) เห็นว่ากิจกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติสิรินาถ จะทำให้ประชาชนสามารถมีงานทำได้ตลอดทั้งปี

1.4 เจ้าหน้าที่จำนวน 41 ราย (85.4%) เห็นว่ากิจกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติสิรินาถ ทำให้การคมนาคมขนส่งมีความสะดวกสบายมากขึ้น

1.5 กิจกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติสิรินาถยังส่งผลให้การติดต่อสื่อสารสะดวกสบายมากขึ้นเช่นกัน โดยเป็นความเห็นจากเจ้าหน้าที่จำนวน 38 ราย (79.2%)

1.6 เจ้าหน้าที่จำนวน 31 ราย (64.6%) เห็นว่ากิจกรรมการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติสิรินาถส่งผลกระทบต่อผลผลิตของชุมชน

1.7 ในประเด็นภาพรวมของความเป็นอยู่ของชุมชน พบว่าเจ้าหน้าที่จำนวน 26 ราย (54.2%) เห็นว่ากิจกรรมการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติสิรินาถส่งผลให้ความเป็นอยู่โดยรวมของชุมชนดีขึ้น

ทั้งนี้รายละเอียดของผลกระทบทางเศรษฐกิจ แสดงในตารางที่ 7.7

ตารางที่ 7.7 การประเมินผลกระทบทางเศรษฐกิจ

ผลกระทบด้าน	จำนวน	เพิ่มขึ้น	ไม่เปลี่ยนแปลง	น้อยลง	รวม	ไม่มีความคิดเห็น
1. ราคาที่ดิน	ราย	45	2	-	47	1
	%	93.7	4.2	-	97.9	2.1
2. โอกาสการมีงานทำ	ราย	44	2	1	47	1
	%	91.6	4.2	2.1	97.9	2.1
3. การมีงานทำตลอดปี	ราย	32	11	1	44	4
	%	66.7	22.9	2.1	91.7	8.3
4. การคมนาคมขนส่ง	ราย	41	5	1	47	1
	%	85.4	10.4	2.1	97.9	2.1
5. การติดต่อสื่อสาร	ราย	38	7	1	46	2
	%	79.2	14.6	2.1	95.8	4.2
6. ผลผลิตของชุมชน	ราย	31	10	2	43	5
	%	64.6	20.8	4.2	89.6	10.4
7. ความเป็นอยู่โดยรวม ของชุมชน	ราย	26	10	6	42	6
	%	54.2	20.8	12.5	87.5	12.5

จากตารางที่ 7.7 พบว่าเจ้าหน้าที่ผู้ที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยวส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ และมีความเห็นว่ากิจกรรมการท่องเที่ยวทำให้มีผลกระทบทางเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้นทุกประการ

2. ผลกระทบทางสังคม

คณะวิจัยได้กำหนดประเด็นทางสังคมรวม 18 ข้อ เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามประเมินว่า กิจกรรมการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติสิรินาถ ส่งผลกระทบต่อชุมชนหรือไม่

อย่างไร ทั้งนี้หากประเด็นใดที่ผู้ตอบแบบสอบถามไม่ต้องการแสดงความคิดเห็น ก็สามารถทำได้ ผลการศึกษาพบว่า

2.1 เจ้าหน้าที่จำนวน 27 ราย (56.2%) เห็นว่ากิจกรรมการท่องเที่ยวในอุทยานฯ ทำให้คุณภาพชีวิตของประชาชนดีขึ้น

2.2 เจ้าหน้าที่จำนวน 19 ราย (39.6%) เห็นว่ากิจกรรมการท่องเที่ยวในอุทยานฯ ทำให้ความสัมพันธ์ของคนในชุมชนน้อยลง ขณะที่เจ้าหน้าที่อีก 15 ราย (31.2%) เห็นว่าความสัมพันธ์ของคนในชุมชนดีขึ้นจากเดิม

2.3 เจ้าหน้าที่จำนวน 34 ราย (70.8%) เห็นว่ากิจกรรมการท่องเที่ยวอุทยานฯ ทำให้ประชาชนมีโอกาสในการศึกษาต่อมากขึ้น

2.4 เช่นเดียวกันกับโอกาสในการฝึกอาชีพของประชาชนก็มีมากขึ้น โดยเป็นความเห็นของเจ้าหน้าที่จำนวน 33 ราย (68.7%)

2.5 กิจกรรมการท่องเที่ยวในอุทยานฯ ยังส่งผลให้ประชาชนมีความรู้ภาษาต่างประเทศมากขึ้น ทั้งนี้มาจากความเห็นของเจ้าหน้าที่จำนวน 41 ราย (85.4%)

2.6 เจ้าหน้าที่จำนวน 18 ราย (37.5%) เห็นว่าชุมชนมีการเรียนรู้เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม

2.7 เจ้าหน้าที่จำนวน 24 ราย (50.0%) เห็นว่ากิจกรรมการท่องเที่ยวในอุทยานฯ ทำให้ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินลดน้อยลง ขณะที่เจ้าหน้าที่อีก 12 ราย (25.0%) เห็นว่าความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมีเพิ่มมากขึ้น

2.8 เจ้าหน้าที่จำนวน 32 ราย (66.7%) เห็นว่ากิจกรรมการท่องเที่ยวในอุทยานฯ ส่งผลให้ชุมชนมีความแออัดมากขึ้น

2.9 เจ้าหน้าที่จำนวน 22 ราย (45.8%) เห็นว่าพฤติกรรมของเยาวชนเปลี่ยนแปลงดีขึ้น อันเนื่องมาจากกิจกรรมการท่องเที่ยวในอุทยานฯ ขณะที่เจ้าหน้าที่อีก 21 ราย (43.7%) เห็นว่าพฤติกรรมของเยาวชนเปลี่ยนแปลงไปในทางที่แย่ลง

2.10 เจ้าหน้าที่จำนวน 21 ราย (43.7%) เห็นว่าชุมชนมีสาธารณสุขที่ดีขึ้น

2.11 เจ้าหน้าที่จำนวน 17 ราย (35.4%) เห็นว่าสิ่งแวดล้อมของชุมชนแย่ลง ขณะที่เจ้าหน้าที่ 16 ราย (33.3%) มีความเห็นในทางตรงกันข้าม

2.12 เจ้าหน้าที่จำนวน 28 ราย (58.3%) เห็นว่าค่านิยมของชุมชนเปลี่ยนแปลงดีขึ้น

2.13 กิจกรรมการท่องเที่ยวในอุทยานฯ ส่งผลให้คนในชุมชนมีความภาคภูมิใจในศิลปะและวัฒนธรรมของท้องถิ่นน้อยลง ทั้งนี้เป็นความเห็นจากเจ้าหน้าที่จำนวน 13 ราย (27.1%)

2.14 เจ้าหน้าที่จำนวน 21 ราย (43.8%) เห็นว่ากิจกรรมการท่องเที่ยวในอุทยานฯ ทำให้คนในชุมชนมีความสามัคคีและร่วมมือร่วมใจกันน้อยลง

2.15 เจ้าหน้าที่จำนวน 45 ราย (93.7%) เห็นว่ากิจกรรมการท่องเที่ยวในอุทยานฯ ทำให้คนต่างถิ่นเข้ามาทำงานในพื้นที่มากขึ้น

2.16 เจ้าหน้าที่จำนวน 35 ราย (72.9%) เห็นว่ากิจกรรมการท่องเที่ยวอุทยานฯ ส่งผลให้มีปัญหาเสพติดเพิ่มขึ้น

2.17 เจ้าหน้าที่จำนวน 33 ราย (68.7%) เห็นว่ากิจกรรมการท่องเที่ยวส่งผลต่อความขัดแย้งของคนในชุมชนมากยิ่งขึ้น

2.18 เจ้าหน้าที่จำนวน 23 ราย (47.9%) เห็นว่ากิจกรรมการท่องเที่ยวในอุทยานฯ ทำให้สภาพสังคมโดยรวมดีขึ้น

รายละเอียดของผลกระทบทางสังคม แสดงในตารางที่ 7.8

ตารางที่ 7.8 ผลกระทบทางสังคม

ผลกระทบด้าน	จำนวน	เพิ่มขึ้น	ไม่เปลี่ยนแปลง	น้อยลง	รวม	ไม่มีความคิดเห็น
1. คุณภาพชีวิต	ราย	27	7	9	43	5
	%	56.2	14.6	18.8	89.6	10.4
2. ความสัมพันธ์ของคนในชุมชน	ราย	15	9	19	43	5
	%	31.2	18.8	39.6	89.6	10.4
3. โอกาสในการศึกษาต่อ	ราย	34	11	1	46	2
	%	70.8	22.9	2.1	95.8	4.2
4. โอกาสในการฝึกอาชีพ	ราย	33	9	3	45	3
	%	68.7	18.8	6.3	93.7	6.3
5. ความรู้ภาษาต่างประเทศ	ราย	41	4	2	47	1
	%	85.4	8.3	4.2	97.9	2.1
6. การเรียนรู้เกี่ยวกับการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม	ราย	18	10	14	42	6
	%	37.5	20.8	29.2	87.5	12.5
7. ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	ราย	12	9	24	45	3
	%	25.0	18.8	50.0	93.7	6.3
8. ความแออัดของชุมชน	ราย	32	3	13	48	-
	%	66.7	6.3	27.1	100.0	-
9. พฤติกรรมของเยาวชน	ราย	22	3	21	46	2
	%	45.8	6.3	43.7	95.8	4.2

ตารางที่ 7.8 (ต่อ)

ผลกระทบด้าน	จำนวน	เพิ่มขึ้น	ไม่เปลี่ยนแปลง	น้อยลง	รวม	ไม่มีความ คิดเห็น
10. สาธารณสุขของชุมชน	ราย	21	14	8	43	5
	%	43.7	29.2	16.7	89.6	10.4
11. สิ่งแวดล้อมของชุมชน	ราย	16	6	17	39	9
	%	33.3	12.5	35.4	81.2	18.8
12. ค่านิยมของคนในชุมชน	ราย	28	4	14	46	2
	%	58.3	8.3	29.2	95.8	4.2
13. ความภาคภูมิใจในศิลปะและ วัฒนธรรมของคนในชุมชน	ราย	11	12	13	36	12
	%	22.9	25.0	27.1	75.0	25.0
14. ความสามัคคี ความร่วมมือ ร่วมใจของคนในชุมชน	ราย	13	14	21	48	-
	%	27.1	29.2	43.8	100.0	-
15. การเข้ามาทำงานของคน ต่างถิ่น	ราย	45	1	2	48	-
	%	93.7	2.1	4.2	100.0	-
16. ปัญหาสุขภาพจิต	ราย	35	4	6	45	3
	%	72.9	8.3	12.8	93.7	6.3
17. ความขัดแย้งของคนในชุมชน	ราย	33	6	7	46	2
	%	68.7	12.5	14.6	95.8	4.2
18. สภาพทางสังคมโดยรวม	ราย	23	6	12	41	7
	%	47.9	12.5	25.0	85.4	14.6

จากตารางที่ 7.8 พบว่า

1. เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องส่วนมากได้แสดงความคิดเห็นว่ากิจกรรมการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติสิรินาถส่งผลกระทบต่อชุมชนด้านสังคมทั้ง 18 ข้อ และมีบางข้อ ได้แก่ ความแออัดของชุมชน ความสามัคคี/ร่วมมือร่วมใจของคนในชุมชน และการเข้ามาทำงานของคนต่างถิ่นที่เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องแสดงความคิดเห็นทุกราย (48 ราย)

2. ในการแสดงความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องสามารถแบ่งได้เป็นประเด็น

ดังนี้

2.1 เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องส่วนใหญ่เห็นว่ากิจกรรมการท่องเที่ยวในอุทยานฯ มีผลกระทบทางสังคมต่อชุมชนเพิ่มมากขึ้น ได้แก่ คุณภาพชีวิตประชาชน โอกาสในการศึกษาต่อ โอกาสในการฝึกอาชีพ และความรู้ภาษาต่างประเทศ

2.2 เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องส่วนใหญ่เห็นว่ากิจกรรมการท่องเที่ยวในอุทยานฯ มีผลกระทบทางสังคมต่อชุมชน ทำให้ความสัมพันธ์ของคนในชุมชน ความปลอดภัย สิ่งแวดล้อม ของชุมชน ความภาคภูมิใจในศิลปะและวัฒนธรรมของคนในชุมชน และความสามัคคี/ร่วมมือร่วมใจ ของคนในชุมชนลดน้อยลง

ตอนที่ 3 การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติสิรินาถ

1. ปัญหา

คณะวิจัยได้กำหนดปัญหาที่เป็นไปได้ในการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติสิรินาถ รวมทั้งสิ้น 10 ข้อ ผลการสำรวจพบว่า เจ้าหน้าที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า มีปัญหา ดังกล่าวเกิดขึ้น

ขณะเดียวกัน ความเห็นเกี่ยวกับระดับความรุนแรงของแต่ละปัญหาพบว่า ปัญหา ที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (เกินกว่า 50%) เห็นว่ามีความรุนแรงมาก คือ ขยะมูลฝอย การบริการ เรือท่องเที่ยว และการปล่อยน้ำเสีย ส่วนปัญหาที่เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ (เกินกว่า 50%) เห็นว่ามีความ รุนแรงน้อยคือ อุบัติเหตุ นักท่องเที่ยวถูกทำร้าย การเอารัดเอาเปรียบ การก่อความเดือดร้อนรำคาญ แก่นักท่องเที่ยว เก็บปะการัง เก็บพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ และเก็บหิน เปลือกหอย ดังแสดงในตารางที่ 7.9

ตารางที่ 7.9 ปัญหาที่เกิดขึ้นในการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติสิรินาถ

ปัญหา	ไม่มี (ราย)	มี (ราย)	ระดับความรุนแรงของปัญหา			
			รุนแรงมาก		รุนแรงน้อย	
			ราย	%	ราย	%
1. อุบัติเหตุ	15	33	10	30.3	23	69.7
2. นักท่องเที่ยวถูกทำร้าย	18	30	1	3.3	29	96.7
3. การเอารัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยว	9	39	16	41.0	23	59.0
4. การก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่นักท่องเที่ยว	11	37	11	29.7	26	70.3
5. การบริการเรือท่องเที่ยว	14	34	22	64.7	12	35.3

ตารางที่ 7.9 (ต่อ)

ปัญหา	ไม่มี (ราย)	มี (ราย)	ระดับความรุนแรงของปัญหา			
			รุนแรงมาก		รุนแรงน้อย	
			ราย	%	ราย	%
6. ขยะมูลฝอย	6	42	34	81.0	8	19.0
7. การปล่อยน้ำเสีย	8	40	22	55.0	18	45.0
8. การเก็บปะการัง	12	36	14	38.9	22	61.1
9. การเก็บพันธุ์พืช/พันธุ์สัตว์	14	34	12	35.3	22	64.7
10. การเก็บหิน/เปลือกหอย	10	38	11	28.9	27	71.1

2. กลุ่มที่เกี่ยวข้องกับปัญหา

จากปัญหาทั้ง 10 ข้อ ที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่ายังคงมีอยู่ในระดับความรุนแรงมากน้อยต่างกัันนั้น คณะวิจัยได้สำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับกลุ่มที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหาดังกล่าว โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ ผู้ประกอบการ นักท่องเที่ยว และชุมชน ได้ข้อสรุปตามความถี่ของความเห็นดังนี้

2.1 นักท่องเที่ยวมีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหาอุบัติเหตุมากที่สุด รองลงมาคือ ชุมชน

2.2 นักท่องเที่ยวมีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหานักท่องเที่ยวถูกทำร้ายมากที่สุด

รองลงมาคือ ชุมชน

2.3 ผู้ประกอบการมีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหาการเอาเปรียบนักท่องเที่ยว

มากที่สุด

2.4 ผู้ประกอบการมีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหาการก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่

นักท่องเที่ยวมากที่สุด

2.5 ผู้ประกอบการมีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหาการบริการเรือท่องเที่ยวมากที่สุด

2.6 ทั้งนักท่องเที่ยว ชุมชน และผู้ประกอบการต่างมีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหาขยะ

มูลฝอยในสัดส่วนใกล้เคียงกัน

2.7 ผู้ประกอบการมีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหาการปล่อยน้ำเสียมากที่สุด รองลงมา

คือ ชุมชน

2.8 นักท่องเที่ยวมีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหาเก็บปะการังมากที่สุด

2.9 นักท่องเที่ยวเป็นกลุ่มที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหาการเก็บพันธุ์พืช/พันธุ์สัตว์

มากที่สุด

2.10 นักท่องเที่ยวมีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหาการเก็บเงินและหรือเปลือกกหอยมากที่สุด

ทั้งนี้รายละเอียดของกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับปัญหา ได้แสดงในตารางที่ 7.10

ตารางที่ 7.10 กลุ่มที่เกี่ยวข้องในแต่ละปัญหา

ปัญหา	ความถี่ของกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับปัญหา		
	นักท่องเที่ยว	ชุมชน	ผู้ประกอบการ
1. อุบัติเหตุ	26	10	5
2. นักท่องเที่ยวถูกทำร้าย	14	8	2
3. การเอารัศเอาเปรียบนักท่องเที่ยว	14	6	27
4. การก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่นักท่องเที่ยว	8	14	22
5. การบริการเรือท่องเที่ยว	7	15	25
6. ขยะมูลฝอย	25	25	24
7. การปล่อยน้ำเสีย	5	19	30
8. การเก็บปะการัง	30	9	7
9. การเก็บพันธุ์พืช/พันธุ์สัตว์	25	7	9
10. การเก็บเงิน/เปลือกกหอย	29	8	9

3. กฏระเบียบ

คณะวิจัยได้สำรวจความเห็นเกี่ยวกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยตรงในการกำหนดและบังคับใช้กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติสิรินาถ โดยผู้ตอบแบบสอบถามสามารถระบุได้มากกว่า 1 หน่วยงาน ผลการสำรวจพบว่า หน่วยงานที่ผู้ตอบแบบสอบถามระบุเป็นความถี่สูงสุด (85.4%) คือ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช รองลงมาคือ องค์การบริหารส่วนตำบล (64.6%) ส่วนหน่วยงานที่มีความถี่น้อยที่สุด (2.1%) คือ สุลกากรจังหวัด ดังแสดงในตารางที่ 7.11

ตารางที่ 7.11 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการกำหนดและบังคับใช้กฎระเบียบที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว
ในอุทยานแห่งชาติสิรินาถ

หน่วยงาน	ความถี่	
	ราย	%
1. กรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช	41	85.4
2. องค์การบริหารส่วนตำบล	31	64.6
3. ตำรวจท่องเที่ยว	22	45.8
4. องค์การบริหารส่วนจังหวัด	18	37.5
5. ชมรมการท่องเที่ยวจังหวัด	17	35.4
6. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคใต้เขต 4	16	33.3
7. ป่าไม้จังหวัด	14	29.8
8. ประมงจังหวัด	11	22.9
9. ตำรวจน้ำ	10	20.8
10. สำนักงานเจ้าท่า	9	18.8
11. สำนักงานจังหวัด	8	16.7
12. ประชาสัมพันธ์จังหวัด	6	12.5
13. เทศบาลตำบล	6	12.5
14. พาณิชยจังหวัด	2	4.2
15. สรรพากรจังหวัด	2	4.2
16. สรรพสามิตจังหวัด	2	4.2
17. หอการค้าจังหวัด	2	4.2
18. ตำรวจตรวจคนเข้าเมือง	2	4.2
19. อื่น ๆ ได้แก่ ชุมชน ทสจ.	2	4.2
20. ศาลากรจังหวัด	1	2.1

4. ความเกี่ยวข้องของหน่วยงานในการพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติ

สิรินาถ

คณะวิจัยได้สำรวจว่าหน่วยงานที่เจ้าหน้าที่ผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 48 ราย ทำงานอยู่ มีความเกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติสิรินาถในด้านใดบ้าง ทั้งนี้ ความเกี่ยวข้องดังกล่าวระบุเป็น 4 ด้าน คือ การกำหนดนโยบาย การวางแผน การปฏิบัติตามแผน

และการควบคุมประเมินผล ผลการสำรวจพบว่า การปฏิบัติตามแผน เป็นความเกี่ยวข้องที่หน่วยงานของผู้ตอบแบบสอบถามมีส่วนมากที่สุด (64.6%) รองลงมา ได้แก่ การวางแผน (50.0%) การควบคุมและประเมินผล (39.6%) และการกำหนดนโยบาย (27.1%) ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 7.12

ตารางที่ 7.12 ความเกี่ยวข้องของหน่วยงานในการพัฒนาการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติสิรินาถ

ความเกี่ยวข้องด้าน	ความถี่	%
1. การกำหนดนโยบาย	13	27.1
2. การวางแผน	24	50.0
3. การปฏิบัติตามแผน	31	64.6
4. การควบคุมและประเมินผล	19	39.6

5. ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวคิดในการพัฒนาการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติสิรินาถ

คณะวิจัยได้สำรวจความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับแนวคิดต่างๆ ในการพัฒนาการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติสิรินาถ พบว่าส่วนใหญ่เห็นด้วยกับแนวคิดทั้งหมด โดยมีสัดส่วนของผู้เห็นด้วยตั้งแต่ 50% ขึ้นไป

นอกจากนี้เมื่อสำรวจถึงระดับความมากน้อยของความเห็นที่เห็นด้วย โดยกำหนดให้ 5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย และ 1 = น้อยที่สุด พบว่าแนวคิดที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ โครงการก่อสร้างสะพานข้ามเชื่อมจังหวัดพังงากับจังหวัดภูเก็ตของกรมทางหลวง โดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าความแปรปรวนเท่ากับ 1.12 และ 1.26 ตามลำดับ ในขณะที่โครงการสร้างทางรถไฟถึงท่าเรือน้ำลึกจังหวัดภูเก็ต มีระดับของค่าเฉลี่ยรองลงมาคือ 3.59 โดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าความแปรปรวนเท่ากับ 1.55 และ 2.41 ตามลำดับ ส่วนโครงการสร้างถนนเลียบริมชายฝั่งทะเลตามแผนพัฒนาจังหวัดมีค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความแปรปรวนเท่ากับ 3.47, 1.38 และ 1.91 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังมีโครงการอีก 2 โครงการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่า 3 กล่าวคือ โครงการก่อสร้างสถานที่ราชการบริเวณป่าชายเลนท่าฉัตรไชย มีค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความแปรปรวนเท่ากับ 2.76, 1.51 และ 2.27 ตามลำดับ และโครงการก่อสร้างโรงแรมที่พักตากอากาศใกล้กับบริเวณอุทยานฯ ซึ่งเป็นแนวคิดที่เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องแสดงความคิดเห็นว่าเห็นด้วยเป็นลำดับสุดท้าย โดยมีค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความแปรปรวนเท่ากับ 2.63, 1.39 และ 1.93 ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 7.13

ตารางที่ 7.13 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวคิดในการพัฒนาการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติสิรินาถ

แนวคิดการพัฒนาการท่องเที่ยวใน อุทยานแห่งชาติสิรินาถ	ไม่เห็นด้วย /ไม่ตอบ (ราย)	เห็นด้วย			
		ราย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าความ แปรปรวน
1. โครงการก่อสร้างสะพานข้ามเชื่อม จังหวัดพังงากับจังหวัดภูเก็ตของกรมทาง หลวง	12	36	4.00	1.12	1.26
2. โครงการสร้างทางรถไฟถึงท่าเรือน้ำลึก จังหวัดภูเก็ต	11	37	3.59	1.55	2.41
3. โครงการสร้างถนนเลียบชายฝั่งทะเลตาม แผนพัฒนาจังหวัด (ผ่านบนเขารวก-เขาเมือง)	18	30	3.47	1.38	1.91
4. โครงการก่อสร้างสถานที่ราชการบริเวณ ป่าชายเลนท่าฉัตรไชย	23	25	2.76	1.51	2.27
5. โครงการก่อสร้างโรงแรมที่พักตากอากาศ ใกล้กับบริเวณอุทยาน	21	27	2.63	1.39	1.93

6. ข้อเสนอแนะในการพัฒนาการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติสิรินาถ

เจ้าหน้าที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้เสนอแนะแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติสิรินาถ รวมทั้งสิ้น 7 ข้อ โดยแต่ละข้อจะมีจำนวนผู้เสนอแนะมากน้อยต่างกัน ดังนี้

1. ด้านการวางแผน ควรเปิดโอกาสให้องค์กรส่วนท้องถิ่น และชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนจัดการทรัพยากร (6 ราย)

2. ด้านการสร้างจิตสำนึก ควรสร้างจิตสำนึกให้เจ้าหน้าที่อุทยานฯ และชุมชนรักและหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติของคนให้มากขึ้น (5 ราย)

3. ด้านกิจกรรมและความรู้ ควรจัดกิจกรรมให้เยาวชนในพื้นที่เกิดความรักและหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติ และควรให้เจ้าหน้าที่ของอุทยานฯ ให้ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่นักท่องเที่ยว (3 ราย)

4. ด้านความสะอาด ควรมีร้านอาหารที่สะอาด และควรรักษาความสะอาดบริเวณชายหาด (4 ราย)

5. **ด้านบริการท่องเที่ยว** ควรปรับปรุงและเพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่ บ้านพัก (บังกะโล) แนวใกล้ทะเล ควรมีห้องประชุมขนาด 50-100 คน พร้อมโสตทัศนูปกรณ์ที่ทันสมัย สนามเด็กเล่น สนามทดสอบออกกำลังกายต่างๆ (5 ราย)

6. **ด้านสาธารณูปโภค** ควรมีถนนเข้า-ออก ไฟฟ้า สถานที่เก็บขยะมูลฝอย ห้องน้ำให้มากยิ่งขึ้น (3 ราย)

7. ด้านการจัดการ

7.1 ควรมีการจัดระเบียบร้านอาหาร ร้านค้า (2 ราย)

7.2 ควรมีการจัดการดูแลป่า (1 ราย)

7.3 ควรจัดเก็บรายได้จากผู้ที่ได้ประโยชน์จากอุทยานฯ เพื่อนำรายได้มาบำรุงรักษาอุทยานฯ (1 ราย)

7.4 ควรจัดระเบียบการใช้ประโยชน์ที่ดินของอุทยานฯ (5 ราย) มีบางรายละเอียดดังนี้ คือ ให้แบ่งพื้นที่ของอุทยานฯ เป็นโซน (Zone) A, B, C, D เช่น A, B เป็นพื้นที่อนุรักษ์ที่ควรห้ามเข้าไปพัฒนาโดยเด็ดขาด ส่วนโซน C, D เป็นพื้นที่ที่อนุญาตให้พัฒนาได้บ้างบางพื้นที่

7.5 พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในอุทยานฯ ให้ดีขึ้น โดยคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับ (Carrying Capacity) (5 ราย)

7.6 ควรจัดการให้อุทยานฯ มีความเป็นธรรมชาติมากที่สุด (2 ราย)